

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote**. — Cena pojedynczego numeru **30 groszy**.
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 319-91.

Katowice, sobota, dnia 18. sierpnia 1934 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 15 marca 1934 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) w brzmieniu, nadanem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 231) i ustawą z dnia 22 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 229), wprowadza się zmiany następujące:

1) w tytule rozdziału II skreśla się kropkę oraz dodaje się na końcu następujące wyrazy: „i osoby dopuszczone do ubezpieczenia.”;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Obowiązkowi ubezpieczenia podlegają, o ile rozporządzenie niniejsze nie postanawia inaczej, pracownicy bez różnicy płci, którzy odpowiadają następującym warunkom:

1) są zatrudnieni u innych osób fizycznych lub osób prawnych prawa prywatnego lub publicznego na obszarze Rzeczypospolitej, bez względu na okres trwania tego zatrudnienia jak również niezależnie od wysokości wynagrodzenia za świadczone usługi oraz okresów wypłaty,

2) są pracownikami umysłowymi,

3) ukończyli szesnaście lat życia,

4) nie przekroczyli sześćdziesięciu lat życia, lub którzy wprawdzie przekroczyli sześćdziesiąt lat życia, lecz posiadają z okresu pracy przed osiągnięciem powyższego wieku miesiące składkowe poliszalne do ubezpieczenia.

Obowiązkowi ubezpieczenia w myśl rozporządzenia niniejszego podlegają również pracownicy (ust. 1), obywatele polscy, zatrudnieni w oficjalnych polskich placówkach zagranicznych (przedstawicielstwa i konsulaty), o ile nie podlegają obowiązkowi analogicznego ubezpieczenia na podstawie ustawodawstwa, obowiązującego w miejscu zatrudnienia.”;

3) w art. 3 w p. 1 po wyrazach „i t. p.” umieszcza się przecinek oraz dodaje się następujące nowe wyrazy: „oraz następujące kategorie dozorców górniczych:

- a) wszystkich dozorców z ukończonym średnim wykształceniem zawodowym, posiadających charakter sztygarów lub ich zastępców;
- b) dozorców pól górniczych;
- c) dozorców materiałów wybuchowych;
- d) wszystkich tych dozorców kopalnianych, których czynności przekraczają miarę zwykłego dozoru i polegają na wykonywaniu kontroli i nadzoru nad podwładnymi im robotnikami z prawem rozporządzania tymi robotnikami i z odpowiedzialnością za wykonywane przez nich prace, ewentualnie którzy wykonywują prócz zwykłej czynności dodatkowe prace piśmienne.”;

ponadto na końcu art. 3 dodaje się dwa nowe ustępy o brzmieniu następującem:

„Minister Opieki Społecznej może w drodze rozporządzenia, wydanego w porozumieniu z właściwymi ministrami i po zasięgnięciu opinii organizacji gospodarczych i pracowniczych, rozszerzyć obowiązek ubezpieczenia w myśl rozporządzenia niniejszego na inne, niewymienione w ust. 1 kategorie pracowników, których czynności uzasadniałyby zaliczenie do pracowników umysłowych.

Minister Opieki Społecznej może ogłaszać szczegółowe listy pracowników umysłowych w rozumieniu artykułu niniejszego oraz ustalać w stosunku do poszczególnych kategorii pracowników lub zawodów dokładne kryteria rozpoznawcze.”;

4) art. 4 otrzymuje brzmienie następujące:

„Minister Opieki Społecznej może dopuścić do ubezpieczenia skreślonego w art. 1 punkt 1 do (4 bądź tylko określonego w punktach 2 do 4), pra-

owników (art. 2 ust. 1), obywateli polskich, w czasie ich zatrudnienia poza granicami Rzeczypospolitej, lub też, jeżeli pracownicy ci nie są ubezpieczeni w powyższym zakresie na podstawie ustawodawstwa, obowiązującego w miejscu ich zatrudnienia, poddać ich obowiązkowi ubezpieczenia.

Do ubezpieczenia, określonego w art. 1 punkty 2 do 4, mogą przystąpić z własnej woli następujące kategorie osób, niepodlegających obowiązkowi ubezpieczenia, jeżeli nie przekroczyły w chwili przystąpienia do ubezpieczenia czterdziestu pięciu lat życia;

1) pracownicy umysłowi przedsięwzięć rozrywkowych wędrownych;

2) nauczyciele, nie zatrudniający sił pomocniczych.

Szczegółowe przepisy, dotyczące warunków ubezpieczenia osób, wymienionych w artykule niniejszym, a w szczególności okresu wyczekiwania, zaliczania wynagrodzeń i miesięcy składkowych, wyda Minister Opieki Społecznej w drodze rozporządzeń. Minister Opieki Społecznej może rozszerzyć postanowienie ust. 2 na inne, niewymienione tam kategorie osób, wykonywających czynności o charakterze pracy umysłowej.;

5) tytuł rozdziału III otrzymuje brzmienie:

„III. Osoby, nie podlegające obowiązkowi ubezpieczenia.“;

6) art. 5 otrzymuje brzmienie następujące:

„Z pośród osób, posiadających warunki, wymienione w art. 2 i 3, nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia:

1) osoby niezdolne do wykonywania swego zawodu (art. 22 ust. 3 i 4);

2) osoby, których czynności, uzasadniające obowiązek ubezpieczenia, stanowią zajęcie uboczne, przynoszące dochód niższy, niż inne stałe czynności zarobkowe, nie uzasadniające obowiązku ubezpieczenia;

3) mianowani na stałe (etatowi) funkcjonariusze państwowi, praktykanci oraz zawodowi wojskowi — z tytułu wszelkich zatrudnień;

3a) państwowi funkcjonariusze prowizoryczni i nauczyciele tymczasowi, jeżeli są uczestnikami Państwowego Zakładu Emerytalnego z tytułu wszelkich zatrudnień;

4) pracownicy przedsiębiorstw i zakładów państwowych — z tytułu wszelkich zatrudnień, jeśli przysługuje im prawo do uposażenia emerytalnego nie mniejszego od przysługującego funkcjonariuszom państwowym;

5) Pracownicy Banku Polskiego, Pocztovej Kasy Oszczędności, Państwowego Banku Rolnego i Banku Gospodarstwa Krajowego — z tytułu wszelkich zatrudnień, jeśli przysługuje im prawo do świadczeń nie mniejszych i na warunkach nie gorszych od przewidzianych w rozporządzeniu niniejszym;

5a) pracownicy dóbr żywieckich rodziny Habsburgów z Żywca — z tytułu wszelkich zatrudnień, jeśli specjalny fundusz, którego statut podlega zatwierdzeniu przez Ministra Opieki Społecznej, zapewnia im świadczenia nie mniejsze i na warunkach nie gorszych od przewidzianych w rozporządzeniu niniejszym;

6) pracownicy związków samorządowych oraz ich przedsiębiorstw i zakładów, jako też pracownicy innych instytucji publiczno-prawnych oraz przedsiębiorstw lub zakładów tych instytucji — z tytułu wszelkich zatrudnień, jeśli przysługuje im prawo do świadczeń nie mniejszych i na warunkach nie gorszych od przewidzianych w rozporządzeniu niniejszym;

7) duchowni, zakonnicy i zakonnice oraz osoby, należące do zgromadzeń i stowarzyszeń religijnych wszelkich wyznań lub organizacji dobroczynnych, o ile z pobudek religijnych lub humanitarnych zajmują się nauczaniem, pielęgnowaniem chorych lub innymi czynnościami użyteczności społecznej, nie pobierając za to innego wynagrodzenia prócz utrzymania;

8) cudzoziemcy, zatrudnieni w przedstawicielstwach dyplomatycznych i konsularnych państw obcych oraz w międzynarodowych komisjach;

9) uczniowie szkół średnich ogólnokształcących państwowych szkół zawodowych oraz zakładów uznanych przez Ministra Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równorzędne — w czasie studiów w tych zakładach;

10) pracownicy przedsięwzięć rozrywkowych wędrownych.

Ponadto nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia w zakresie art. 1 p. 1 osoby, otrzymujące zaopatrzenie (pensje, renty, emerytury, i t. p.) z tytułu zatrudnienia, określonego w ust. 1 punkty 3—6.

Przepisy ust. 1 punkty 5 do 6 stosują się tylko pod tym warunkiem, jeżeli określone w tych przepisach uprawnienia przysługują wszystkim pracownikom umysłowym, zatrudnionym dłużej niż rok w danej instytucji, przedsiębiorstwie lub innym zakładzie pracy, a odpowiadającym warunkom art. 2 i 3 rozporządzenia niniejszego, z wyjątkiem tych pracowników, dla których zatrudnienie to stanowi zajęcie uboczne, przynoszące dochód niższy, niż inne zatrudnienia uzasadniające obowiązek ubezpieczenia.

Rada Ministrów w drodze rozporządzeń może uchylać wyłączenie od obowiązku ubezpieczenia pracowników poszczególnych instytucji, przedsiębiorstw i innych zakładów pracy, wymienionych w ust. 1 punkty 4—6. Rozporządzenia te określają zasady i sposób zabezpieczenia uprawnień, przysługujących na podstawie zatrudnienia, które uzasadniła zwolnienie od obowiązku ubezpieczenia. Rada Ministrów może również ustalić w tych przypadkach warunki, w jakich będzie mogło być zapewnione pracownikom korzystanie z dodatkowych uprawnień, na podstawie wyżej wymienionych zatrudnień.“;

7) w art. 6 punkty 2, 3, 4 i 5 otrzymują brzmienie następujące:

„2) adwokaci, aplikanci sądowi i adwokacy oraz kandydaci notarialni — z tytułu wszelkich zatrudnień;

3) lekarze, lekarze-dentyści i lekarze weterynaryjni — z tytułu wszelkich zatrudnień;

4) zatrudnieni u techników cywilnych, mających prawo samodzielnego prowadzenia robót (inżynierów wszelkich kategorii, architektów i mierniczych) kandydaci do tego zawodu — z tytułu wszelkich zatrudnień;

5) pochodzący z wyboru członkowie zarządów związków samorządowych oraz organów innych osób prawnych;“;

poza to w punkcie 6 wyrazy „punkt 4 lub 7“ zastępuje się wyrazami „punkt 3 lub 7“;

8) w art. 7 ustęp drugi otrzymuje następujące brzmienie:

„Obowiązek ubezpieczenia ustaje z końcem miesiąca kalendarzowego, w którym osoba ubezpieczona utraciła warunki, określone w art. 2, albo uzyskała prawo do renty inwalidzkiej lub starczej, a zajęcie trwało przynajmniej czternaście dni w ciągu tego miesiąca kalendarzowego, w przeciwnym zaś razie z końcem poprzedniego miesiąca kalendarzowego“.

9) w art. 8 w ust. 1 po wyrazach „w mocy“ umieszcza się przecinek i wstawia się następujące nowe wyrazy: „jeżeli nie zaszły okoliczności, uzasadniające przekazanie lub zwrot składek,“;

w ust. 2 art. 8 punkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) czasu sprawowania mandatu poselskiego i senatorskiego, czasu służby wojskowej i ćwiczeń wojskowych, niewoli, internowania oraz czasu tymczasowego aresztowania,“;

w ust. 2 art. 8 w punkcie czwartym skreśla się wyrazy „poświadczeń urzędu pośrednictwa pracy o niemożności znalezienia odpowiedniego zajęcia“, a w miejsce tych wyrazów umieszcza się wyrazy „przepisanych poświadczeń o niemożności znalezienia odpowiedniego zajęcia, zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Ministra Opieki Społecznej“;

10) art. 9 otrzymuje brzmienie następujące:

„Osoby, których obowiązkowe ubezpieczenie ustało z jakiegokolwiek powodu, z wyjątkiem niezdolności do wykonywania zawodu, mają prawo dobrowolnego kontynuowania ubezpieczenia, określonego w art. 1 punkty 2 — 4, pod warunkiem osiągnięcia w chwili ustania obowiązkowego ubezpieczenia co najmniej czterech miesięcy składkowych.“

Dobrowolne kontynuowanie ubezpieczenia jest dopuszczalne z płacą podstawową, odpowiadającą przeciętnej płac podstawowych z ostatniego roku, lub z całego okresu ubezpieczenia obowiązkowego, jeżeli okres ten był krótszy.

Dobrowolne kontynuowanie ubezpieczenia przez osoby, które nie przebyły w ubezpieczeniu obowiązkowym co najmniej sześćdziesięciu miesięcy składkowych, może Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych uzależnić od wyniku badania lekarskiego, stwierdzającego normalny, z uwzględnieniem wieku i zawodu, stan zdrowia

Osoby, które w chwili ustania obowiązku ubezpieczenia posiadają co najmniej sześćdziesiąt miesięcy składkowych, płacą tytułem składki za dobrowolne kontynuowanie ubezpieczenia o 25 proc. więcej, niż wynosi składka na pokrycie świadczeń emerytalnych z tytułu ubezpieczenia obowiązkowego. Osoby, nie posiadające w chwili ustania obowiązku ubezpieczenia 60 miesięcy składkowych, mogą kontynuować ubezpieczenie za opłatą składki, której wysokość i zasady obliczania ustala Minister Opieki Społecznej.

Zamiar dobrowolnego kontynuowania ubezpieczenia powinien być zgłoszony w ciągu 18 miesięcy po ustaniu ubezpieczenia obowiązkowego.

Składki za dobrowolne kontynuowanie ubezpieczenia opłaca się bez przerwy za miesiące kalendarzowe, począwszy od pierwszego miesiąca kalendarzowego, następującego bezpośrednio po ustaniu ubezpieczenia obowiązkowego, niezależnie od chwili zgłoszenia wniosku w sprawie dobrowolnego kontynuowania ubezpieczenia. Przerwa w dobrowolnym kontynuowaniu ubezpieczenia jest dopuszczalna tylko o tyle, o ile dotyczy ona okresów czasu, wskazanych w art. 8 ust. 2, pod warunkiem należytego ich udowodnienia.

Ubezpieczony obowiązkowo ma prawo w ciągu miesiąca, w razie niżenia jego wynagrodzenia, utrzymać swoje ubezpieczenie, określone w art. 1 punkty 2 — 4, z płacą podstawową, odpowiadającą przeciętnej z ostatnich dwunastu miesięcy ubezpieczenia lub całego okresu ubezpieczenia, jeżeli był krótszy, opłacając z własnych funduszy różnicę między składką należną od ubezpieczonego wynagrodzenia a składką bieżącą, przypadającą od niższego wynagrodzenia (częściowe kontynuowanie dobrowolne). Różnica powinna być opłacana, poczynając od miesiąca, w którym wynagrodzenie zostało obniżone.

Zaliczanie miesięcy składkowych przy dobrowolnym kontynuowaniu ubezpieczenia oraz przy częściowym kontynuowaniu dobrowolnym następuje w miarę rzeczywistego wpłacania za nie składek. Wpłacenie zaległych składek po zajściu okoliczności, uprawniających do świadczeń, jest nieważne.

Prawo całkowitego i częściowego dobrowolnego kontynuowania ubezpieczenia ustaje, jeżeli ubezpieczony:

1) zgłosił zaprzestanie kontynuowania ubezpieczenia,

2) stał się niezdolny do wykonywania swego zawodu (art. 22 ust. 3 i 4),

3) zalega z opłatą składki ponad sześć miesięcy od daty jej płatności (art. 106 ust. 1), jednak składki, przypadające za okres poprzedzający zgłoszenie kontynuowania ubezpieczenia, mogą być wpłacone w ciągu sześciu miesięcy od dnia tegoż zgłoszenia.“;

11) w art. 11 w ust. 2 dodaje się drugie zdanie o brzmieniu następującem:

„Przy wynagrodzeniu wypłaconem za niepełny miesiąc, za wynagrodzenie miesięczne, podlegające zaliczeniu do ubezpieczenia, przyjmuje się wynagrodzenie odpowiednio podwyższone w stosunku do pełnego miesiąca, przyczem, jeżeli pracownik podlegał obowiązkowi ubezpieczenia w jednym miesiącu kalendarzowym z tytułu dwóch kolejnych zatrudnień (art. 105 ust. 6), za wynagrodzenie miesięczne przyjmuje się odpowiednio podwyższone wynagrodzenie wyższe“;

w ust. 3 art. 11 dodaje się drugie zdanie o brzmieniu następującem:

„Dodatki do wynagrodzenia (procenty), tantiemy i gratyfikacje, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe i t. p.) dolicza się do wynagrodzenia w ten sposób, że, poczynając od daty wypłaty poszczególnego dodatku, zwiększa się wynagrodzenie o stosunkową część dodatku na czas równy okresowi, za który dodatek wypłacono.“;

12) w art. 15 pod lit. B, w punkcie 6 kropkę zastępuje się średnikiem oraz dodaje się na końcu nowy punkt 7 w brzmieniu następującem: „7) zasiłek pogrzebowy (art. 30-a).“;

13) w art. 16 ust. 1 po wyrazach: „jednorazowej odprawy“ wstawia się wyrazy: „i zasiłku pogrzebowego“, oraz w nawiasie, umieszczonym w tymże ustępie, dodaje się po cyfrze: „6“ wyrazy: „i 7“;

w art. 16 w ust. 4 po wyrazach „ćwiczeń wojskowych“ wstawia się wyrazy „czas sezonu martwego (art. 17 ust. 5)“;

ust. 5 otrzymuje brzmienie następujące:

„Dla świadczeń emerytalnych, wymienionych w art. 15 lit. B punkty 1 do 5, okres uzasadniającej prawa do świadczeń (okres wyczekiwania), wynosi, z zastrzeżeniem odmiennych przepisów rozporządzenia niniejszego, sześćdziesiąt miesięcy składkowych, osiągniętych przed zajściem wypadku, uprawniającego do tych świadczeń. Dla osób o których mowa w art. 38-a ust. 1, okres wyczekiwania wynosi dwanaście miesięcy składkowych. Warunek powyższy odpada, jeżeli niezdolność do wykonywania zawodu lub śmierć ubezpieczonego nastąpiła wskutek wypadku, uprawniającego do świadczeń w myśl postanowień obowiązujących przepisów prawnych o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków.“;

14) w art. 22 po ust. 1 wstawia się nowy ustęp o brzmieniu następującym:

„Ponadto do renty inwalidzkiej ma prawo ubezpieczony, który po upływie dwudziestu sześciu tygodni choroby, połączonej z niezdolnością do pracy, jest nadal chory i niezdolny do pracy.“;

15) art. 24 otrzymuje brzmienie następujące:

„Prawo do renty starczej przysługuje ubezpieczonemu:

1) płci męskiej — po osiągnięciu czterystu osiemdziesięciu miesięcy składkowych i ukończeniu przynajmniej sześćdziesięciu lat życia;

2) płci żeńskiej — po osiągnięciu czterystu dwudziestu miesięcy składkowych i ukończeniu przynajmniej pięćdziesięciu pięciu lat życia;

3) niezależnie od płci po ukończeniu sześćdziesięciu pięciu lat życia, przyczem, jeśli ubezpieczony nie osiągnął przynajmniej trzydziestu sześćdziesięciu miesięcy składkowych, mają analogiczne zastosowanie przepisy art. 54 ust. 2.“;

16) art. 25 otrzymuje brzmienie następujące:

„Do pomocy leczniczej na koszt Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych ma prawo, niezależnie od prawa do renty inwalidzkiej lub starczej, ubezpieczony, który po upływie 26 tygodni choroby, połączonej z niezdolnością do pracy, jest nadal chory na tę samą chorobę.“;

17) w art. 26 w ust. 1 zamiast wyrazów „względnie któremu w chwili śmierci przysługiwało uprawnienie do takiej renty“, umieszcza się wyrazy: „lub też miałby prawo do renty inwalidzkiej, gdyby stał się niezdolny do wykonywania zawodu (art. 22“;

18) w art. 27 wyrazy: „ust. 2 i 3“ zastępuje się wyrazami: „ust. 3 i 4“;

19) w art. 28 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Do renty sieroczej ma prawo każde dziecko poniżej lat osiemnastu w razie śmierci ubezpieczonego ojca lub ubezpieczonej matki, jeżeli zmarły ojciec lub matka otrzymywali rentę inwalidzką lub starczą lub mieliby prawo w chwili śmierci do ren-

ty inwalidzkiej, gdyby stali się niezdolnymi do wykonywania zawodu (art. 22).“;

20) w art. 29 w ust. 2 punkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) jeżeli ojcostwo zostało już za życia ubezpieczonego sądownie ustalone, lub jeżeli zostało pozasadownie uznane i ubezpieczonyłożył na utrzymanie dziecka“;

(Ciąg dalszy nastąpi)

(Przedruk z Dz. Ust. Rz. P. z dnia 12. maja 1934. nr. 34)

Wydział Powiatowy Katowice
L. Sm. XIII-2/2.

„Ustanowienie zastępcy urzędnika stanu cywilnego na okręg Brzezinka.“

W dniu 1 sierpnia 1934 r. zobowiązałem p. Jana Szczota, sekretarza gminy Brzezinka, na stanowisko I-szego zastępcy urzędnika stanu cywilnego na okręg Brzezinka.

Katowice, dnia 10 sierpnia 1934 r.

Starosta

jako

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Dr. Seidler.

Wydział Powiatowy Katowice
L. Sm. XIII-2/3.

„Ustanowienie zastępcy urzędnika stanu cywilnego na okręg Brzęczkowie.“

W dniu 7 sierpnia 1934 r. zaprzysiężyłem p. Augusta Kurzaka, urzędnika gminy Brzęczkowie, na stanowisko zastępcy urzędnika stanu cywilnego na okręg Brzęczkowie.

Katowice, dnia 10. sierpnia 1934 r.

Starosta

jako

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Dr. Seidler.

Wydział Powiatowy Katowice
Powiatowy Zarząd Drogowy
L. T. V. 13/10.

Przetarg

Powiatowy Zarząd Drogowy w Katowicach rozpisuje przetarg na naprawę bruku na drodze wojewódzkiej Nowa Wieś—Halemba. Naprawa obejmuje: zerwanie około 4000 m² starej nawierzchni z półbruczka, ponowne ułożenie i zaramowanie bruku łącznie z dostawą piasku. Okres żądanej gwarancji wynosi 3 lata.

Oferty uprasza się nadesłać do Powiatowego Zarządu Drogowego w Katowicach, ul. Marsz. Piłsudskiego 45, najpóźniej do 25. sierpnia br., godz. 10-tej.

Katowice, dnia 14. sierpnia 1934 r.

Za Kierownika

Powiatowego Zarządu Drogowego.

(—) Inż. Menzel.